

KinoSzkola
FUNDACJA ROZWOJU
KOMPETENCJI MEDIALNYCH
I SPOŁECZNYCH

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

DLA NAUCZYCIELEK I NAUCZYCIELI

SCENARIUSZ ZAJĘĆ dla klas 4-6 szkoły podstawowej

SPRYTEK

Małgorzata
SOCHA

Aleksandra
ZAGRODZKA

Borys
SZYC

PRZYJAŹŃ
MA CZTERY
ŁAPY

PSOTY

OD 16 STYCZNIA
TYLKO W KINACH

Drodzy Nauczyciele, Drogie Nauczycielki,

oddaję w Państwa ręce **scenariusz do filmu „Psoty”** — poruszającej opowieści o dorastaniu, odpowiedzialności i poszukiwaniu własnego miejsca w świecie. To film, który w mądry i ciepły sposób otwiera przestrzeń do rozmowy z uczniami klas 4–6 o sprawach naprawdę ważnych.

„Psoty” przedstawiają historię trzynastoletniej **Frani**, dziewczynki, która z pozoru „ma wszystko”, a jednak coraz wyraźniej czuje, że czegoś jej brakuje. Spotkanie z bezdomnym psem Sprytkiem staje się dla niej początkiem głębokiej zmiany. Zaangażowanie w los zwierzęcia, odkrycie niepokojących zaniedbań w schronisku oraz decyzja, by działać we własnym imieniu, prowadzą Franię w podróż — dosłowną i emocjonalną.

W tle pojawiają się tematy bliskie współczesnym uczniom: odpowiedzialność za zwierzęta, hejt internetowy, obniżony nastrój i kryzysy psychiczne dzieci, napięcia rodzinne oraz poszukiwanie wsparcia. To sprawia, że film staje się **cennym materiałem wychowawczym**, który angażuje młodych widzów i pozwala im odnaleźć język dla trudniejszych emocji.

Dlaczego ten film jest ważny w edukacji?

Badania dotyczące kondycji psychicznej dzieci i młodzieży w Polsce nie pozostawiają wątpliwości — młodzi ludzie potrzebują bezpiecznej przestrzeni do rozmowy i otwartego wsparcia. W projekcie Młode Głowy zebrano głosy ponad 184 tysięcy uczniów. Wyniki są alarmujące:

- 52,4% młodych osób odczuwa brak motywacji,
- 37,5% doświadcza samotności,
- 28% deklaruje utratę chęci do życia,
- 8,8% ma za sobą próbę samobójczą.

W obliczu takich danych film „Psoty” staje się narzędziem, które pozwala rozpocząć rozmowę o emocjach, o potrzebach dziecka, o sytuacjach, w których młody człowiek potrzebuje wsparcia – a także o tym, że **szukanie pomocy jest oznaką siły, nie słabości**.

Film wpisuje się również w kierunki polityki oświatowej 2025/2026, szczególnie w obszar dotyczący:

- rozwijania kompetencji społecznych i emocjonalnych,
- profilaktyki zdrowia psychicznego,
- budowania szkoły otwartej, wolnej od wykluczenia i hejtu.

Dzięki wykorzystaniu „Psot” szkoły mogą realizować te cele w formie atrakcyjnej dla uczniów, bliskiej ich doświadczeniom i wyobraźni.

Proponowane tematy do rozmowy z uczniami:

- jak dziecko przeżywa trudności emocjonalne i skąd mogą się one brać,
- czym jest odpowiedzialność za zwierzę i jakie decyzje się z nią wiążą,
- jak konflikty rodzinne wpływają na młodego człowieka,
- mechanizmy hejtu i odpowiedzialność za obecność w mediach społecznościowych,
- jak reagować, gdy widzimy niesprawiedliwość, zaniedbanie lub krzywdę,
- jak budować sprawczość i uczyć młodych ludzi działania.

Film „Psoty” daje Państwu możliwość przeprowadzenia **wartościowej lekcji wychowawczej**, zajęć profilaktycznych, które łączą narrację filmową z realnym doświadczeniem emocjonalnym uczniów. To propozycja, która może stać się początkiem ważnych rozmów — takich, które wzmacniają młodych ludzi i budują ich umiejętność dbania o siebie oraz innych.

dr Joanna Zabłocka - Skorek

CO ZROBIĆ, GDY GŁOWA ROBI PSOTY? O EMOCJACH, KTORE CZASEM NAS PRZERASTAJĄ?

Opracowała: dr Joanna Zabłocka-Skorek

 Grupa odbiorcza: klasy 4-6 szkoły podstawowej

 Przedmiot: godzina do dyspozycji wychowawcy

 Czas trwania: 45 – 90 min.

 Cele ogólne zajęć:

Podczas zajęć uczeń/uczenica:

- rozpoznaje i nazywa własne emocje oraz emocje bohaterów;
- potrafi analizować trudne sytuacje emocjonalne;
- uczy się strategii regulacji emocji i rozumie, jak reaguje ciało;
- rozumie, czym są impulsy („psoty głowy”) i jak wpływają na podejmowane decyzje;
- dostrzega konsekwencje działań podejmowanych pod wpływem silnych emocji;
- dostrzega znaczenie rozmowy, wsparcia dorosłych oraz proszenia o pomoc;
- rozwija empatię wobec siebie, rówieśników, dorosłych i zwierząt;
- uczy się bezpieczniejszych sposobów reagowania w trudnych sytuacjach;
- kształtuje umiejętność pracy w grupie i komunikacji;
- buduje klimat akceptacji dla różnorodnych przeżyć emocjonalnych.

 Metody pracy:

- praca w parach, w grupach i indywidualna;
- burza mózgów,
- analiza filmu,
- dyskusja.

 Potrzebne materiały:

- karty pracy – załączniki nr 1, 2 i 3.
- karteczki samoprzylepne (kolory: żółty, różowy/czerwony, zielony i niebieski);
- flamaster/ kreda, tablica,

 Przed zajęciami: Uczniowie oglądają film pt. „Psoty”, reż. Kacper Lisowski, Dyst. Kino Świat

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

I. WPROWADZENIE

1. Nauczyciel/ka wita uczniów i uczennice, prosi o zajęcie miejsc. Spokojnym tonem, tworząc atmosferę bezpieczeństwa, wprowadza do tematu zajęć:

„Dziś porozmawiamy o filmie „Psoty”, ale tak naprawdę – o emocjach, które czasem robią nam różne psoty w głowie. Każdy z nas ma prawo czuć różne rzeczy: radość, złość, wstyd, strach czy bezradność. Podczas tej lekcji nie będziemy nikogo oceniać, nie będziemy oceniać emocji innych osób. Będziemy mówić tylko o sobie, o swoich emocjach oraz będziemy się starać zrozumieć emocje i działania bohaterów filmu. Umawiamy się na szacunek i słuchanie. Jeśli ktoś nie chce mówić – ma pełne prawo milczeć. Zgoda?”

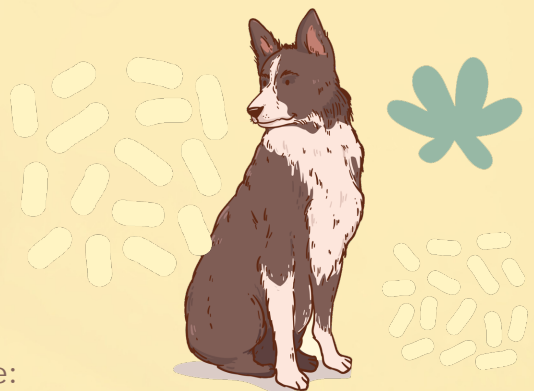
Uczniowie/uczennice potwierdzają, np. kiwając głowami.

2. ĆWICZENIE ROZGRZEWKOWE „POGODA W GŁOWIE” (5–10 min.)

Nauczyciel/ka rysuje na tablicy (lub przykleja w formie obrazków) trzy symbole: ☀️, ☁️, 🌧️. Prosi uczniów/uczennice, aby chwilę zastanowili się nad tym jak się dzisiaj czują. Następnie, wskazując na symbol, prosi aby uczniowie/uczennice wskazali, który z symboli najlepiej pasuje do ich dzisiejszej „pogody w głowie”. Nic nie muszą mówić na głos.

Instrukcja:

- ☀️ – mam lekki, spokojny dzień
- ☁️ – trochę dobrze, trochę trudno
- 🌧️ – ciężko, coś mnie martwi

Po wykonaniu ćwiczenia prowadząca/y konkluduje:

„Każdy z nas, każdego dnia, jest w jakimś nastroju, czuje jakieś emocje. Niekiedy jest nam przyjemnie, niekiedy bardzo nieprzyjemnie. Dokładnie tak, jak z pogodą – czasem jest słońce, czasem jest deszcz. To jest zupełnie naturalne, tak funkcjonuje świat. Bardzo ważne jest to, żebyście pamiętali, że emocje nie są ani dobre, ani złe – po prostu są. Tak jak pogoda. Ma prawo każdego dnia być inna. My też mamy prawo każdego dnia odczuwać różne emocje. Najważniejsze jest jednak to, abyśmy potrafili je rozpoznać i jeśli są nieprzyjemne – umieć sobie z nimi radzić, aby było nam w trudnych momentach choć troszkę łatwiej.”

II. PRACA Z FILMEM

1. ĆWICZENIE 1: MAPA EMOCJI FRANI (10 min.)

Nauczyciel/ka dzieli klasę na 3–4-osobowe grupy. Każda grupa otrzymuje **kartę pracy nr 1**. Prowadząca/y instruuje dzieci:

„Wokół zdjęcia wypiszcie jak najwięcej emocji, które rozpoznaliście u Frani w filmie *Psoty*. Nie musicie ich ustawiać chronologicznie — chodzi o wszystkie emocje, jakie zaobserwowaliście u bohaterki filmu.”

Po 5–7 minutach nauczyciel/ka prosi grupy o odczytanie zapisanych emocji. Zapisuje je na tablicy:

2. KOLORY EMOCJI FRANI (8 min.)

Uczniowie/uczenice pozostają w tych samych grupach. Prowadząca/y rozdaje każdej grupie po kilkanaście karteczek samoprzylepnych w 4 różnych kolorach: żółtym, czerwonym/różowym, niebieskim i zielonym. Prosi, aby uczniowie/uczenice przydzielili każdą z wypisanych emocji do konkretnego koloru, wg schematu:

żółte – emocje „lekkie”/ przyjemne;

czerwone – emocje intensywne, trudne;

niebieskie – emocje związane ze smutkiem, tęsknotą, poczuciem straty;

zielone – emocje związane ze strachem, niepewnością, zagrożeniem.

Uczniowie/uczenice mogą dopisywać emocje, których nie rozpoznali u Frani, ale przychodzą im na myśl w związku z tym ćwiczeniem.

Po 5 minutach grupy oddają nauczycielce/nauczycielowi swoje „emocjonalne stosiki karteczek”. Prowadząca/y przyczepia je na tablicy. Wspólnie z uczniami i uczennicami analizują mapę emocji, która powstała na tablicy. Zastanawiają się ile kolorów emocji jest najwięcej i dlaczego. Jeśli jest taka możliwość i klasa chętna jest do współpracy, nauczyciel/ka pogłębia rozmowę dopytując dzieci o to, jakiego rodzaju emocje oni odczuwają najczęściej i dlaczego tak się dzieje.

W tym miejscu należałoby porozmawiać z dziećmi o tym, jak sobie radzą w trudnych emocjach. Czy wiedzą w jaki sposób wyzwalać emocje w sposób, w który nie robią krzywdy sobie lub innym osobom?

3. „MIEJSCA” EMOCJI FRANI/ PRACA Z PERSONĄ (10 min.)

Nauczyciel/ka wybiera z tablicy kilka emocji i pyta uczniów/ uczennice jak myślą, gdzie w ciele Frania mogła czuć daną emocję (np. ścisk w gardle, gorąco w twarzy, ucisk w brzuchu, szybkie bicie serca)“.

Następnie każdemu z uczniów rozdaje KARTĘ PRACY nr 2 (**załącznik nr 2**). Zadaniem uczniów jest zakreślić na schemacie miejsca, w których odczuwają dane emocje. Celem ćwiczenia jest uświadomienie uczniom/uczennicom, że emocje doskonale wyczuwalne są w ciele i że to właśnie ciało jako pierwsze reaguje na emocje.

Po upływie około 7 minut nauczyciel/ka pyta uczniów, czy mieli trudność z wykonaniem tego ćwiczenia. Przypomina, że emocje są informacją, że w naszych ciałach, umysłach dzieje się coś ważnego. Jeśli jest na to przestrzeń, nauczyciel/ko rozwija dyskusję o odczuwaniu emocji w ciele i o strategiach radzenia sobie w momencie rozpoznania trudnych emocji (np. jeśli czuję złość w gardle, to mogę wejść np. do łazienki i wykrzyknąć je z siebie; jeśli czuję złość w rękach – mogę uderzać w poduszkę itd.)

4. ANALIZA FILMU – metoda SAG

Nauczyciel/ka dzieli klasę na 4 grupy. Każda grupa dostaje do analizy inną scenę z filmu:

SCENA 1 – Ucieczka Frani z domu po kłótni rodziców

(„Nienawidzę was!” – pakowanie, ucieczka z dokumentami)

SCENA 2 – Nagranie w starym mieszkaniu

(„Nie chcę, żebyście się rozwiedli; czuję się jakby ktoś mi odrąbał nogę...”)

SCENA 3 – Frania i weterynarz w garażu

(Strzykawka, zagrożenie, krzyk, walka o Sprytka)

SCENA 4 – Ucieczka ze schroniska z dokumentami + otwieranie klatek

(Psy wybiegają, Frania działa impulsywnie, ryzykuje)

Nauczyciel/ka tłumaczy uczniom etapy pracy:

ETAP 1: „S – SYTUACJA” (10 min.)

„W swojej grupie opiszcie scenę, którą dostaliście.

Opisujemy ją tak, jak ją zarejestrowała kamera (bez ocen), czyli:

- co się wydarzyło,
- kto był obecny,
- w jakiej kolejności,
- bez ocen: żadnego „źle zrobiła”, „mogła inaczej”, „to była głupota”.

Zapiszcie tylko fakty/tylko obiektywna obserwacja. Bez jakichkolwiek ocen.

PRZYKŁAD — Grupa 1 (ucieczka z domu)

Sytuacja: rodzice kłócą się w kuchni; padają słowa o rozwodzie i samotności; Frania słucha krzyków; płacze; udaje, że zamyka drzwi; wpada w złość; pakuje plecak; zabiera dokumenty ze schroniska; wychodzi po cichu z domu.

ETAP 2: „A – ANALIZA” (10 min.)

Po tym, jak grupy opisały już samą sytuację (fakty), nauczyciel/ka zatrzymuje pracę i mówi do całej klasy: „Świetnie, macie już opisane sceny – tak, jak widziała je kamera: co, gdzie, kto, w jakiej kolejności. Teraz chcemy zobaczyć to, czego kamera nie zarejestrowała, a co my, widzowie zinterpretowaliśmy:

- co Frania czuła,
- co jej przeszło przez głowę,
- co dokładnie zrobiła,
- co to potem spowodowało.”

W tym etapie uczniowie będą musieli opisać: Emocje Frani, „Psotę głowy” (impuls), Decyzję jaką podejmuje i jej (decyzji) Konsekwencje. Nauczycielka zapisuje te elementy (EMOCJA, PSOTA GŁOWY, DECYZJA/DZIAŁANIE, KONSEKWENCJA) na tablicy, tłumacząc na prostym przykładzie o co chodzi w tym etapie:

„Wyobraźmy sobie, że uczeń/uczennica dostała jedynkę z kartkówki.

EMOCJA: czuje złość, wstyd, rozczarowanie.

„PSOTA GŁOWY” (impuls, myśl, która się pojawia): „Rzucę zeszytem”, „Powiem coś niemiłego nauczycielowi”, „Wstanę i wyjdę z klasy”.

DECYZJA / DZIAŁANIE: rzuca zeszytem na podłogę i trzaska krzesłem.

KONSEKWENCJE: dostaje uwagę, rozmowa z wychowawcą, konflikt się zaostrza, a jedynka i tak zostaje”.

Potem nauczyciel/ka mówi: „Zobaczcie:

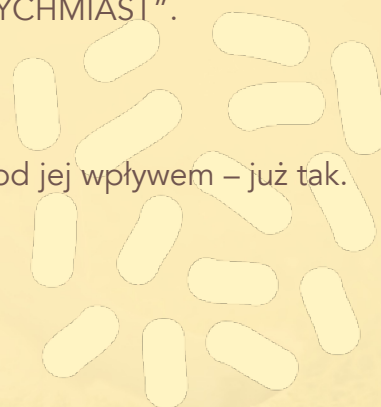
- emocja sama w sobie nie jest zła.
- „psota głowy” to taka nagła myśl/ impuls: „zrób coś NATYCHMIAST”.
- decyzja to już konkretne działanie,
- konsekwencje to wszystko, co dzieje się później.

Na emocję często nie mamy wpływu. Ale na to, co zrobimy pod jej wpływem – już tak.

Teraz zróbcie to samo z Waszą sceną z filmu *Psoty*.

Wasze zadanie:

- wypisać jak najwięcej emocji, które Frania mogła czuć,
- nazwać impuls, czyli tę pierwszą, nagłą myśl,
- opisać decyzję, czyli co konkretnie zrobiła,
- dopisać konsekwencje.

Pamiętajcie, że emocji może być kilka naraz: można się jednocześnie bać, wściekać i czuć się samotnym.”

Po 10 minutach pracy nauczyciel/ka prosi, aby przedstawiciele grup odczytują wyniki swojej pracy. Wspólnie (z pozostałymi grupami) dyskutują, omawiają każdą ze scen.

ETAP 3: „G – GDYBANIE” (5 min.)

To najważniejsza część — ćwiczy bezpieczeństwo, alternatywy, samoregulację, dostrzeganie wyborów.

Nauczyciel/ka prosi, aby każda z grup wymyśliła przynajmniej 2–3 inne rozwiązania, które Frania mogła podjąć w tej samej scenie.

Chodzi o takie DECYZJE/ DZIAŁANIA, które byłyby:

- ✓ bezpieczniejsze,
- ✓ bardziej wspierające,
- ✓ lepsze dla niej samej.

PRZYKŁAD — Grupa 3 (garaż, strzykawka)

Możliwe alternatywy: zadzwonić do taty lub mamy zanim wejdzie do garażu; poczekać z daleka i obserwować, czy to faktycznie „mieszkanie”; zadzwonić po policję lub ochronę osiedla; wejść do sklepu/klatki schodowej, gdzie są ludzie.

Dzieci mają około 3 minuty na przedyskutowanie pomysłów, następnie wypowiadają je na forum klasy.

Nauczyciel/ka podsumowuje ćwiczenie: „Zobaczcie, że Frania nie była zła. Była bardzo, bardzo przeciążona emocjami — i działała pod wpływem impulsu. Każdy człowiek, kiedy czuje bardzo dużo naraz, może przestać widzieć inne wyjścia. Wasze propozycje pokazują, że nawet w bardzo trudnej sytuacji zawsze istnieją inne możliwości. Trzeba się po prostu zatrzymać, poobserwować co się dzieje, rozpoznać swoje emocje i pomyśleć o tym jakie konsekwencje może mieć działanie, które podejmę”.

III. ZAKOŃCZENIE ZAJĘĆ - „JEDNO ZDANIE NA WYJŚCIE”

Nauczyciel/ka mówi:

„Na koniec chciałabym/chciałbym, żeby każdy z Was dokończył w głowie jedno zdanie.

Nie musicie tego mówić na głos — to zdanie jest tylko dla Was.”

Na tablicy pojawia się: „Z dzisiejszych zajęć zabieram ze sobą...”

Nauczyciel/ka daje uczestnikom 20 sekund ciszy, następnie dodaje: „Jeśli ktoś z Was chce, może podzielić się jednym zdaniem. Każda odpowiedź będzie okej.”

Kilka osób mówi swoje zdanie. Nauczyciel/ka na koniec podsumowuje: „Dziękuję Wam za dzisiejszą pracę. Emocje są czasem trudne, ale nie jesteśmy z nimi sami.”

ZAŁĄCZNIK NR 1

Karta pracy uczniów: Wokół zdjęcia wypiszcie jak najwięcej emocji, które widzieliście u Frani – głównej bohaterki filmu *Psoty*”.

KARTA PRACY NR 2

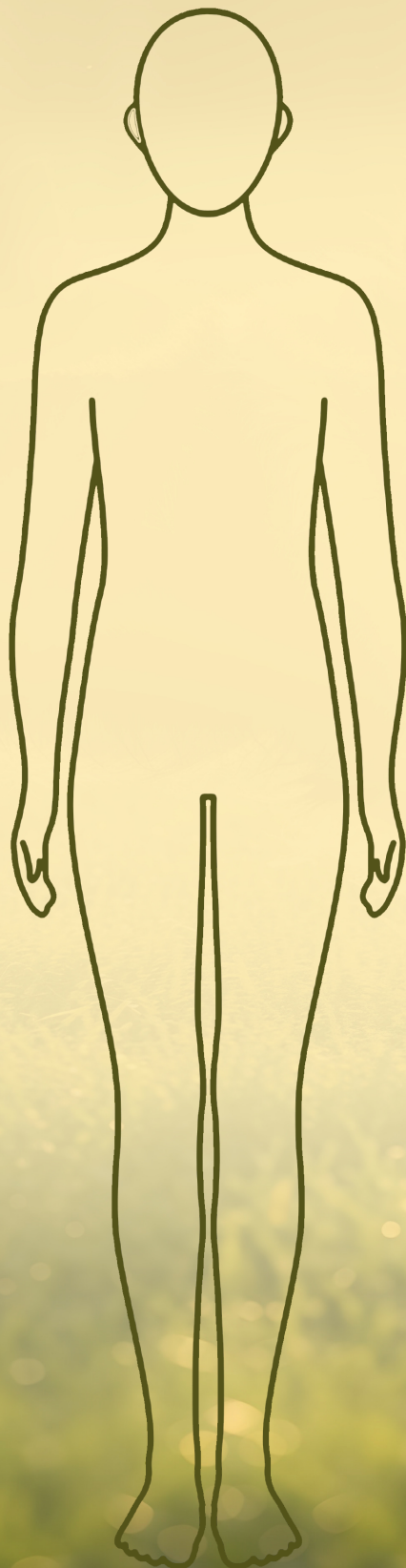
Na poniższym schemacie zaznacz odpowiednimi kolorami miejsca,
w których odczuwasz dane emocje:

żółte – emocje „lekkie” (radość, zadowolenie...)/przyjemne;

czzerwone – emocje intensywne, trudne (np. wstyd, złość...)

niebieskie – emocje związane ze smutkiem, tęsknotą, poczuciem straty

zielone – emocje związane ze strachem, niepewnością, zagrożeniem

KARTA PRACY NR 3

GRUPA 1 - SCENA 1: Ucieczka Frani z domu po kłótni rodziców

(„Nienawidzę was!” – pakowanie, ucieczka z dokumentami)

Etap 1:

W swojej grupie opiszcie scenę, którą dostaliście. Opisujemy ją tak jak kamera, czyli: co się dokładnie wydarzyło i kto był obecny. Zapiszcie tylko fakty, bez jakichkolwiek ocen.

CO SIĘ WYDARZYŁO?

.....

.....

.....

.....

KTO BYŁ OBECNY W TEJ SCENIE?

.....

.....

.....

.....

Etap 2:

Teraz opiszcie to, czego kamera nie uchwyciła, czyli to, co się działo W GŁOWIE FRANI.

EMOCJE (CO WEDŁUG WAS FRANIA W TEJ SCENIE CZUŁA?)

.....

.....

.....

„PSOTY GŁOWY” (CZYLI JAKI MIAŁA POMYSŁ? CO CHCIAŁA ZROBIĆ?)

.....

.....

.....

DECYZJA/ DZIAŁANIE (CZYLI CO DOKŁADNIE ZROBIŁA?)

.....

.....

.....

KONSEKWENCJE (CO TO DZIAŁANIE SPOWODOWAŁO?)

.....

.....

.....

KARTA PRACY NR 3

GRUPA 2 - SCENA 2: Nagranie w starym mieszkaniu

(„Nie chcę, żebyście się rozwiedli; czuję się jakby ktoś mi odrąbał nogę...”)

Etap 1:

W swojej grupie opiszcie scenę, którą dostaliście. Opisujemy ją tak jak kamera, czyli: co się dokładnie wydarzyło i kto był obecny. Zapiszcie tylko fakty, bez jakichkolwiek ocen.

CO SIĘ WYDARZYŁO?

.....

.....

.....

KTO BYŁ OBECNY W TEJ SCENIE?

.....

.....

.....

.....

Etap 2:

Teraz opiszcie to, czego kamera nie uchwyciła, czyli to, co się działo W GŁOWIE FRANI.

EMOCJE (CO WEDŁUG WAS FRANIA W TEJ SCENIE CZUŁA?)

.....

.....

.....

„PSOTY GŁOWY” (CZYLI JAKI MIAŁA POMYSŁ? CO CHCIAŁA ZROBIĆ?)

.....

.....

.....

DECYZJA/ DZIAŁANIE (CZYLI CO DOKŁADNIE ZROBIŁA?)

.....

.....

.....

KONSEKWENCJE (CO TO DZIAŁANIE SPOWODOWAŁO?)

.....

.....

.....

KARTA PRACY NR 3

GRUPA 3 - SCENA 3: Frania i lekarz w garażu

(Strzykawka, zagrożenie, krzyk, walka o Sprytka)

Etap 1:

W swojej grupie opiszcie scenę, którą dostaliście. Opisujemy ją tak jak kamera, czyli: co się dokładnie wydarzyło i kto był obecny. Zapiszcie tylko fakty, bez jakichkolwiek ocen.

CO SIĘ WYDARZYŁO?

.....

.....

.....

.....

KTO BYŁ OBECNY W TEJ SCENIE?

.....

.....

.....

.....

Etap 2:

Teraz opiszcie to, czego kamera nie uchwyciła, czyli to, co się działo W GŁOWIE FRANI. EMOCJE (CO WEDŁUG WAS FRANIA W TEJ SCENIE CZUŁA?)

.....

.....

.....

„PSOTY GŁOWY” (CZYLI JAKI MIAŁA POMYSŁ? CO CHCIAŁA ZROBIĆ?)

.....

.....

.....

DECYZJA/ DZIAŁANIE (CZYLI CO DOKŁADNIE ZROBIŁA?)

.....

.....

.....

KONSEKWENCJE (CO TO DZIAŁANIE SPOWODOWAŁO?)

.....

.....

.....

KARTA PRACY NR 3

GRUPA 4 - SCENA 4: Ucieczka ze schroniska z dokumentami + otwieranie klatek

(Psy wybiegają, Frania działa impulsywnie, ryzykuje)

Etap 1:

W swojej grupie opiszcie scenę, którą dostaliście. Opisujemy ją tak jak kamera, czyli: co się dokładnie wydarzyło i kto był obecny. Zapiszcie tylko fakty, bez jakichkolwiek ocen.

CO SIĘ WYDARZYŁO?

.....

.....

.....

.....

KTO BYŁ OBECNY W TEJ SCENIE?

.....

.....

.....

.....

Etap 2:

Teraz opiszcie to, czego kamera nie uchwyciła, czyli to, co się działo W GŁOWIE FRANI.

EMOCJE (CO WEDŁUG WAS FRANIA W TEJ SCENIE CZUŁA?)

.....

.....

.....

„PSOTY GŁOWY” (CZYLI JAKI MIAŁA POMYSŁ? CO CHCIAŁA ZROBIĆ?)

.....

.....

.....

DECYZJA/ DZIAŁANIE (CZYLI CO DOKŁADNIE ZROBIŁA?)

.....

.....

.....

KONSEKWENCJE (CO TO DZIAŁANIE SPOWODOWAŁO?)

.....

.....

.....

ORPHAN STUDIO PREZENTUJE FILM „PSOTY” SCENARIUSZ KACPER LISOWSKI WYSTĘPIŁA MAŁGORZATA SOCHA BORYS SZYC ALEKSANDRA ZAGRODZKA IZABELA DĄBROWSKA ANDRZEJ KONOPKA
ZDJEŚCIA WITOLD PŁOCIENNIK SCENOGRAFIA VIERA DANDOVÁ ERIK IVANČÍK KOSTYUMY MIRIAM STRUHÁŘOVÁ CHARAKTERYZACJA VLADIMÍR WITTGRUBER ZUZANA WITTGRUBEROVÁ MUZYKA PAWEŁ GÓRNIAK
KIEROWNICTWO PRODUKCYJNE JURAJ MOLNÁR NATALIA HORECKA PRODUKCYJNY KONTAKT MATEUSZ RAKOWICZ PRODUKCYJNY KONTAKT RADOSŁAW RÓŻNIECKI PRODUKCJA ORPHAN STUDIO WANDAL PRODUCTION

Orphan studio

m | Grupa Moderator

FIREPLACE

DREAMSOUND

uf

KINOŚWIAT

WWW.KINOSWIAT.PL

KINOŚWIAT
A CANAL+ COMPANY

WWW.KINOSWIATEDUKACJI.PL

Informacja o pokazach dla szkół:
Dział dystrybucji | dystrybucja@kinoswiat.pl

Materiały dydaktyczne
Dział prasowy KINO ŚWIAT | pr@kinoswiat.pl

KINOŚWIAT Sp. z o.o.
Al. Gen. Sikorskiego 9, 02-758 Warszawa

Opracowania merytoryczne i graficzne
Fundacja Kompetencji Medialnych i Społecznych „Kinoszkola”
ul. Batorego 1/6, 43-100 Tychy
www.kinoszkola.pl

 KinoSzkola
FUNDACJA ROZWOJU
KOMPETENCJI MEDIALNYCH
I SPOŁECZNYCH

W scenariuszu wykorzystano zdjęcia z filmu „Psoty” w dystrybucji Kino Świat